

Віддали життя за Україну

З нагоди Дня українського кіно посмертно орденом «За заслуги» III ступеня нагороджені режисер і продюсер Віталій Кокешко, актор і телеведучий Максим Неліпа, кінопродюсер Станіслав Притула, актори театру і кіно Олексій Самойленко, Юрій Феліпенко, Євгеній Шумилов.

Віталій Кокешко (10 вересня 1966 – 24 лютого 2025) – український режисер та продюсер, засновник і керівник студії Kinograf, багаторазовий переможець та член журі міжнародних фестивалів та конкурсів маркетингу і реклами. В 1998 році залишив роботу на Одеській кіностудії та заснував у Одесі продакшн-студію Kinograf, ставши її незмінним керівником.

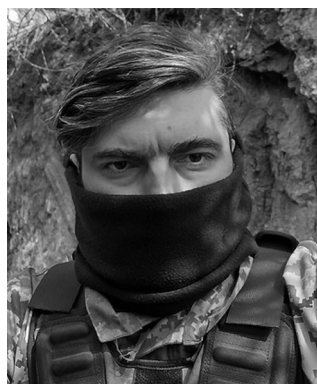
Продюсував кліпи для групи «Воплі Відоплясова» («Весна», «День народження», «Були на селі»). У 2001 році переїхав до Києва і став ефективним комунікаційним партнером десятків компаній та брендів, найвідомішими з яких є «Київстар», UNICEF, «Козацька Рада», «Фокстрот», ПУМБ, «Хлібний дар», Київський ювелірний завод, «Оболонь» тощо). Як режисер і продюсер зняв більше 400 рекламних роликів і отримав близько 350 нагород міжнародних фестивалів та конкурсів.

З грудня 2022 року – доброволець ЗСУ, старший сержант батареї управління артилерійської розвідки 72-ї окремої механізованої бригади ім. Чорних Запорозжців. Загинув 24 лютого 2025.

Максим Неліпа (16 жовтня 1976, Київ – 12 травня 2025, Дніпро) – український актор і телеведучий. Учасник проєктів «Дизель студіо» («На трьох», «Дизель шоу»). Під час російського повномасштабного вторгнення 2 березня 2022 року долучився до ТрО, згодом вступив до ЗСУ. В 2023 році свою мотивацію захищати Україну пояснив так: «Це була, якщо дозволите, безальтернативна відповідь на ситуацію, в якій опинилася вся Україна, мої родичі, друзі, мої діти – син і донька. Ось коли можна зі впевненістю сказати, що попрощався на невизначений строк з творчими турботами шоумена».

Воював у званні старшого лейтенанта Сил безпілотних систем. Загинув у бою 12 травня 2025 року.

Станіслав Притула (30 квітня 1984, Київ – 22 січня 2025) – український кінопродюсер. Закінчив школу №149 та Київський національний лінгвістичний університет. Згодом почав працювати у Держкіно: був очільником управління держрегулювання та реалізації кінопроєктів. Очолював відділ кіно у компанії FAMILY Production. З перших днів повномасштабного вторгнення росії добровольцем вступив до лав ЗСУ. Його відвага та самовідданість стали продовженням його принципової життєвої позиції – боротися за майбутнє своєї країни. 22 січня 2025 його життя обірвалося під час виконання бойового завдання.

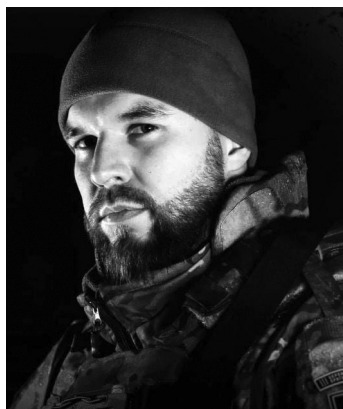

Олексій Самойленко (1997, Донецька область – 19 лютого 2025). 2021 року закінчив майстерню Леоніда Остропольського у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого. Відомий

своїми ролями у кіно та серіалах, зокрема: «Доктор Віра», «Прогулянка у порожнечі». Також грав у театрі «Майстерня Олени Лазович» (вистава «Лавр»). З перших днів повномасштабного вторгнення росії став до лав Збройних Сил України. На фронті загинув 28-річним. «Смішний, добрий, щирий та неймовірно талановитий», – таким його запам'ятали колеги з театру «Майстерня Олени Лазович». «Льоша знав, за що він воював. Він родом з Донецької області, і там поховані його предки. А ще він був надзвичайно талановитим актором. Такого серця більше немає ні в кого», – написала подруга актора Катерина Григоренко.

Юрій Феліпенко (8 травня 1993, Запоріжжя – 15 червня 2025) – український актор театру та кіно. Після закінчення КНУТКіТ ім. І. Карпенка-Карого з 2016 року працював у Театрі на Подолі, зіграв головні ролі у серіалах «Колір пристрасті» та «Обіцянка Богу». На початку повномасштабного вторгнення росії в Україну деякий час був у складі одного з ТрО Києва, згодом зайнявся волонтерством. Навесні 2024 року доєднався до батальйону ударних БпАК «Ахіллес» 92 ОШБр. Це підрозділ добровольців, сформований у перші дні повномасштабного вторгнення. 15 червня Юрій Феліпенко загинув на фронті.

Євгеній Шумилов (12 січня 1992 – 30 квітня 2024) – український актор театру і кіно. 2014 року закінчив КНУТКіТ ім. І. Карпенка-Карого. До повномасштабного вторгнення знімався у різноманітних серіалах і телепроектах, зокрема, «Речовий доказ», «Реальна містика», «Сидоренки-Сидоренки», «Швидка», «Агенти

справедливості», «Відділ 44». Також відомий за рекламою «Нової пошти». Пішов на війну добровольцем у 2022 році. Був ротним медиком у Третій штурмовій бригаді. Загинув 30 квітня на фронті, захищаючи пораненого побратима. Про загибель Євгенія повідомив його друг Іван Марченко. «Життєрадісний, позитивний, бадьорий і справжній – таким ти залишишся в моєму серці назавжди, друже! Спочивай з миром, ми любимо тебе і сподіваємося, що Ти зараз в кращому місці», – написав він.

Кіно на Чендей-фесті 2025

21–24 серпня в Ужгороді та Закарпатській області відбувся вжесьоме Чендей-фест пам'яті українського літературного класика Івана Чендея, започаткований родиною письменника та Міжнародним благодійним фондом «Імені Івана Чендея». Осердям фестивалю є конкурс малої прози, а також номінація «Чендєзнавство». Його програму традиційно відкриває церемонія вручення нагород переможцям в садибі письменника, на завершення якої вже кілька років поспіль відбувається показ фільму «Тіні забутих предків», знятий Сергієм Параджановим за сценарієм Івана Чендея. Кіно загалом стало невід'ємною частиною Чендей-фесту. Особливістю ж цього річної основної конкурсної програми стала поява нової номінації – «Сценарії короткометражних фільмів». Журі у складі Олександра Гавроша, Римми Зюбіної, Сергія Тримбача, Володимира Войтенка, Олександра Жовни визначило переможців. Гран-прі здобув Микола Бурмек-Дюрі (м.Виноградів, Закарпатська обл.) за сценарій «Наш Сальвадор», друге і третє місце посіли Микита Рижих (м.Тромсьо, Норвегія) за сценарій «Моя війна» і Оксана Артеменко (м.Київ) – за сценарій «Я не боюсь». Спецвідзнаками журі нагороджені Василь Горбатюк (м.Хмельницький) зі сценарієм «На заробіток» і Костянтин Солов'єнко (м.Клуж-Напока, Румунія) зі сценарієм «Продавець війни».

Кінотранскрипції, фільми Лукіно Вісконті, сучасний ігровий кінематограф України: кіно у наукових студіях 2025 року

Ольга Ямборко

Попри руйнівне повномасштабне вторгнення росії, в Україні життя триває, у т.ч. мистецьке, зосібна й у сегменті кіновиробництва, що вимагає, крім акумуляції різних творчих сил, ще й відповідної економічної спроможності. Отже, кіно в нас знімають навіть під час війни. Притомно, що кіно також перебуває в об'єктиві актуальних досліджень українських науковців.

Власне, у цій статті йтиметься про деякі дисертаційні праці, захищені здобувачами ступеню доктора філософії у 2025 році. Вони характеризують коло, обсяг, напрямні та рівень наукової думки в Україні станом на наш час. Навіть перший погляд на ці тексти за їх реквізитами засвідчує міждисциплінарний підхід до вивчення кіно. Наприклад, дослідження Олександра Островського «Рецепція кінематографічного спадку Лукіно Вісконті в оптиці мультимодального дискурсу-аналізу» захищене у Національній музичній академії України ім. П. І. Чайковського за спеціальностями «Гуманітарні науки» і «Культурологія», Світлани Земляної «Сучасні кінотранскрипції українського